

[Kristen Amby.]

at et Byggeri i Realiteten er færdigt, der er bare ingen Mennesker, der kan flytte ind, fordi der mangler enkelte Ting, f. Eks. Rør, Sanitet o. lign. —, saa er man i den Situation, at her staar et Bygningsværk, som er færdigt, der skulde have været foretaget Indflytning, og det skulde begynde at give Indtægter, men kan ikke gøre det. Det kan paaføre Mennesker meget store Tab uden egen Skyld, og derfor tror jeg alligevel, alle Forhold taget i Betragtning — jeg synes ogsaa, man maa tale om det i et Udvalg —, at det, da Loven ikke har været misbrugt, det kan den ikke have været, den har slet ikke været brugt, kan være rigtigt at have den, fordi Folk maa sige til sig selv: selv om vi tager alle mulige Forholdsregler i Dag, kan vi, selv om vi er færdige med vort Byggeri, staa og mangle de enkelte Ting af særlige Grunde. Nu kan vi se, hvordan det forholder sig med vor Handelstraktat med England. Jeg har læst i Avisen, at vi ikke kan faa det Jern og Staal, vi ønsker, og saaledes kan der komme Situationer, hvor man havde regnet med en jævn Tilførsel af nødvendige Ting, men ikke faaet dem. Saa kan Mennesker komme i den Situation, jeg har nævnt, og saa synes jeg, det er rimeligt, at vi har denne Lovgivning.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: De to foregaende Talere har fremhævet, at der formentlig var mindre Brug for denne Lov nu, hvor man søgte at faa fuldendt det Byggeri, der var igangsat, og det forekommer mig ogsaa rigtigt, at der derfor i og for sig vil være mindre Anvendelse for Loven. Ikke desto mindre kan jeg fuldt tiltræde det, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sagde, at selv under denne Situation har man jo ikke nogen som helst absolut Sikkerhed for, at man er i Stand til at skaffe sig alle de Materialer, som er nødvendige for et Byggers Fuldførelse i rette Tid. Materialesituationen er jo stadig saa usikker, at selv om man sætter kraftigt ind paa saa hurtigt som muligt at fuldføre det Byggeri, der er i Gang, vil der stadig komme Situationer og Forhold, som den enkelte Bygherre ikke er Herre over. Selv om vi ønsker, at et Byggeri ikke strækker sig over alt for lang Tid, er vi ogsaa alle interesserede i, at der dog stadig er Opmuntninger, Stimulanser til at sætte Byggeri i Gang.

Jeg tror, at det har sin Betydning at faa klaret nogle af de Spørgsmaal, som er stillet her af de forrige Ordførere, men jeg vil dog paa mit Partis Vegne sige, at vi ser meget velvilligt paa det foreliggende Lovforslag.

Alvilda Larsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilslutning til Forlængelsen af den gældende Lov, og jeg kan tiltræde, at man udvider Bestemmelsen til ogsaa at omfatte Elementhusbyggeriet. Det vil være helt rimeligt, at ogsaa dette faar Adgang til i paakommende Tilfælde at tage Loven i Anvendelse.

Tholstrup: Naar vi i sin Tid gik med til denne Lov, var det ud fra den Betragtning, at det var hensigtsmæssigt, at der kom Gang i Byggeriet netop med disse Elementhuse, som kunde fremstilles billigere, og som ikke lagde Beslag paa de mere ortodokse Materialer; vi mente, at det vilde være gavnligt ogsaa ud fra den Betragtning, at det er vanskeligt at faa Laan i Huse, der ikke er bygget paa sædvanlig Vis med Mursten, hvorfor Staten maatte træde til som Laan-giver. Naar det ikke er blevet benyttet, tyder det paa, at det er lettere for Folk i Almindelighed at finansiere deres Byggeri, end man fra Lovgivningsmagtens Side tror, og det viser altsaa, at vi i Fremtiden ikke behøver at være saa ivrige for at tilbyde saadanne store Laan.

Imidlertid har Loven jo ikke været benyttet, og det skyldes vel hovedsagelig dette ulykkelige Byggestop. Naar jeg siger „ulykkelige Byggestop“, siger jeg det, fordi det opretholdes. At det var godt, det blev indført for en kort Periode, er muligt, men at det fortsætter er i hvert Fald helt galt. Det er galt, naar vi har Arbejdsløshed blandt Jord- og Betonarbejdere, der udmærket godt kunde grave Grunden ud og støbe Grunden af danske Materialer, som der findes nok af, og begynde at mure den nederste Del. Det er Synd, at vi ikke benytter denne milde Vinter, og det er ogsaa galt, naar en Bygningshaandværker, som bygger Huse for andre Mennesker, ikke i de Perioder, hvor han ikke har Byggeri i Gang for andre, er i Stand til at bygge et Hus for sig selv, som han kan sælge, naar det er færdigt. Det var almindeligt for Haandværkere paa Landet, at de havde 2—3 Opførelser for fremmede og byggede eet eller to Huse om Aaret til sig selv. Det kan de altsaa ikke nu, de maa sætte sig hen til Kakkellovnen og hygge sig, til de igen kan faa Lov at bestille noget. Tiden maa vist igen være inde til at give Byggeriet mere Frihed, og Spørgsmaalet er, om vi ikke helt kan frigive Byggeriet af Elementhuse.

Indenrigsministeren (Smørum): Da Ministeren for Byggeri og Boligvæsen er forhindret i at være til Stede ved denne Sags Behandling, skal jeg paa hans Vegne bringe